अन्यत्रतुसकत्व्यित्रचारमात्रेमानिसकेवाआह स्वियइति ॥ ३० ॥ प्रसंगाद्वाजनशुद्धिमाह पादजेति शूद्रस्यउच्छिष्टंकोस्यंपात्रंतयातदेवगवाद्यातंतयागंडूषपात्रंबाह्मणस्यापिपूतानिदशितः शोधनैःशुरध्यं द्वै ति तानिचपंचगव्येनमृत्तोयैर्भस्मनाम्लेनविद्गनेति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ विधीयतेपादःपादोपकष्टइत्यर्थः वैश्यत्यिद्विषादःशुद्रस्यपादमात्रः धर्मःशीचादिः प्रायश्वित्तादेरिधकस्यविधानात् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५॥ एषइति भस्मसाहचर्याच्छनरुद्रीयजपोप्यत्रद्रष्टव्यः यदाहरुद्धशातातपः मग्नेपीत्वागुरुदारांश्वगत्वास्तेयंकत्वाब्रह्महत्यांचकत्वा भस्मच्छन्नोभस्मशय्यांशयानोरुद्राध्यायीमुच्यतेसर्वपापैरिति पा

स्वियस्वाशंकिताःपापानोपगम्याविजानता॥ रजसाताविशुध्यंतेभस्मनाभाजनंयथा॥ २०॥ पादजोच्छिष्टकांस्यंयद्भवाघातमथापिवा॥ गंडूषोच्छिष्टम पिवाविशुध्येदशिभस्तत्।॥ २०॥ चतुष्पास्कलोधमीवाद्मणस्यविधीयते॥ पादावरुष्टोराजन्येतथाधमीविधीयते॥ २१॥ तथावैश्वेच्यद्भरः॥ २१॥ अग धीयते॥ विद्यादेविधिनेषांगुरुलाघवनिश्वयं॥ २२॥ तर्यग्योनिवधंरुल्वाहुमांश्छित्वेतरान्बहून्॥ त्रिरात्रंवायुभसःस्यात्कर्मचत्रथयन्नरः॥ २१॥ अग स्यागमनेराजन्त्रायश्चित्तंविधीयते॥ आईवस्रेणषणमासान्विहार्यभस्मशायिना॥ ३५॥ एषएवतुसर्वेषामकार्याणांविधिभवित्॥ बद्धणोक्तेनविधिनाद्द्यांता गमहेतुभिः॥ ३६॥ सावित्रीमप्यधीयीतशुचौदेशोमिताशानः॥ अहिंसोमंदकोजल्योमुच्यतेसर्विकिल्विषः॥ २०॥ अहःसुसततंतिष्ठेदश्याकाशंनिशांत्वपन्॥ त्रिरिकृतिशायांचसवासाजलमाविशेत्॥ २८॥ स्रोश्चरंपतितंचापिनाभिभाषेद्रतान्वितः॥ पापान्यज्ञानतःकृत्वामुच्यदेवंव्रतोद्दिजः॥ ३९॥ शुभाशुभ फलंत्रेत्यलभतेभूतसाक्षिकं॥ अतिरिच्येतयोयत्रतलकर्तालभतेष्ठलं॥ ४०॥ तस्मादानेनतपसाकर्मणाचफलंशुभं॥ वर्धयेदशुभंकल्वायथास्यादितरेकवान्॥ ४९॥ कुर्याच्छुभानिकर्माणिनिवर्तेत्यापकर्मणः॥ द्यास्त्रित्यंचित्रयामुच्येतिकिल्यिषात्॥ ४२॥ अनुस्त्रंहपापस्यत्रायश्चित्तमुदाहतं॥ महापातक वर्जतुप्रायश्चित्तंविधीयते॥ ४२॥ भक्षाभक्ष्येषुचान्येषुवाच्यावाच्येतथैवच॥ अज्ञानज्ञानयोराजन्विहितान्यनुजानतः॥ ४५॥

पानांगीरवलाघवानुसारेणदीक्षासंवत्सरंषण्यासंत्रिमासंमासंद्वादशाहमितियथायोग्यंज्ञेया तत्रयथाकूष्मां इहोमेयोयोनौरेतः सिचतीतिपारदार्यप्रकृत्यवर्षमासचतुर्विशतिरात्रद्वादशरात्रषष्ठात्रत्रित्रप्रात्रपक्षाउ काः यावदेनोदीक्षामुपैतीतिचपापानुसारित्वंदीक्षायां उक्तंत्रहृष्टांतेनसर्वत्रवोध्यं दृष्टांतजूतोयआगमस्तत्रोक्तेहेंनुजिर्यावदेनइत्याद्यैः ॥ ३६॥मंदइवमंदकः रागद्वेषमानापमानशून्यः अजल्पइतिच्छेदः॥३७॥ तिष्ठेदित्युपवेशनादेव्यादित्तः अभ्याकाशंनिरावरणेस्थंहिलादौ अहःसुइतिबहुवचनादिनापिपापानुसारेणव्यवराणामक्रांगणनाकस्पनीया॥३८॥ ३९॥ यत्रपुण्येपापेवातिरिच्येतयोधिकोभवतिसइतरेणे तरविज्ञभूयातिरिक्तस्यफलंजुंक्तइत्यर्थः ॥ ४०॥ ४९॥ ४२॥ वतादिह्रपंपायश्चित्तंमहापातकवर्जन्नेयं ॥ ४२॥ ४४॥

शां राज-

F E

॥३६॥